

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen.

og
Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning.

(Første Behandling af Lovforslagene findes i Tidenden Sp. 1844; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 131).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Dette Punkt paa Dagsordenen kan i indeværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Petersen): Som det fremgaar af Betænkningen, er det trods Regeringspartiernes store Imødekommenhed ikke lykkedes at opnaa Enighed om Lovforslaget. Et Mindretal repræsenterende Det konservative Folkeparti har ikke ment at kunne slutte sig til Lovforslaget selv efter de Indrømmelser, som er givet gennem Regeringspartiernes og Venstres Ændringsforslag, som betyder en Forhøjelse af Minimalpriserne paa samtlige Kornsorter, for Rugens Vedkommende med 1 Kr. 50 Øre pr. 100 kg og for de andre Kornsorters Vedkommende med 1 Kr. Ja, saa ivrig har Partiet været efter at afgive Særbetænkning, at det end ikke har haft Tid til at følge Udvalgsforhandlingerne til Afslutningen. Det fremgaar tydeligt af Særbetænkningens Ordlyd, der er denne, at Partiet „maa modsætte sig Forslagets Bestemmelser om for Høstaarene 1939 og 1940 at overføre de samme Minimumspriser, som Regeringspartierne fandt rimelige i 1937“. Efter den af Flertallet foreslaaede Ændring er der jo ikke Tale om de samme Priser, som var fastsat i Loven i 1937, men om en Forhøjelse af samtlige Priser, som jeg allerede har nævnt.

Det er en besynderlig Kontrast, man møder i de Konservatives Landbrugspolitik. Paa mange Omraader maa man indrømme, at Partiet optræder meget fornuftigt, og at dets Standpunkt ikke er uden Forstaaelse

af, hvorledes denne og hin Lovs Virkninger føles af andre Befolkningsgrupper end dem, som faar Nytte af disse Love, men denne Forstaaelse er som blæst bort, naar Forhandlingerne drejer sig om Kornloven. Her møder man kun en kold Skulder, her er det umuligt at bibringe Partiet Forstaaelse af, at de 140 000 Husmandsfamilier, der i disse vanskelige Aar har kæmpet for at holde sig oven Vand, ogsaa skal have en saadan Andel i de tilstedeværende Produktionsmuligheder, at de kan eksistere.

Paa dette Lovgivningsomraade værner Det konservative Folkeparti ensidigt Godejerinteresser og viser ikke i Forbindelse med denne renlivede Storlandbrugspolitik Vilje til at forhandle om de Spørgsmaal, som burde være sideløbende dermed, nemlig Sikring af Landarbejdernes Livsvilkaar baade med Hensyn til Arbejdstid og Lønninger. Men man maa haabe, at det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, som har Forstaaelse af dette vigtige Spørgsmaal, maa vinde et saadant Gevær for sin Opfattelse i Det konservative Folkeparti, at den ogsaa engang maa naa til Partiets Landborepræsentanter.

Jeg maa beklage, at Det konservative Folkeparti i dette Spørgsmaal ikke har villet gaa ind i en virkelig Forhandling i Udvalget, men jeg haaber, at Slutbemærkningen i Partiets Betænkning kan fortolkes saaledes, at Partiet til syvende og sidst vil stemme for Lovforslaget.

De tre Partier, Regeringspartierne og Venstre, stiller under Nr. 2 i Betænkningen et Ændringsforslag til Kornlovsforslaget, som gaar ud paa, at Minimalpriserne paa samtlige Kornsorter forhøjes. Prisen paa Rug og Hvede bliver ens og fastsættes til 15 Kr., Byg ansættes til 14 Kr. 50 Øre, Majs, Havre og Blandsæd til 14 Kr. Forhøjelsen andrager, som jeg allerede har sagt, 1 Kr. 50 Øre pr. 100 kg Rug og 1 Kr. for de andre Kornsorter. Det maa siges at være rimeligt, at Rugprisen forhøjes med dette Beløb, for det første fordi denne Kornsort hører hjemme i de magreste Egne af Landet, og dernæst, fordi den fra det offentlige Side i dette Efteraar rettede Henstilling til Landmændene om at besaa større Arealer med Brødkorn, særlig Rug, for at sikre Landets Forsyning med Brødkorn i stor Udstrækning er blevet efterkommet, hvorfor det er rimeligt, at der ved denne Lov sikres en antagelig Mindstepris, hvis vi igen skulde komme ud for Vanskeligheder med unormalt lave Kornpriser.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Lovforslag, stillet af samme Flertal, gaar ud